

ISBN 978-606-94954-5-2

## Pr. Constantin Necula

Coperta: Andrei Popescu  
Acasă: Andrei Popescu

### PRIMENIȚĂ

# PROVOCĂRILE STRĂZII

Cum să răspundem provocărilor?

Povestea, de la creație, astăzi este necesa să te dea sprijin să nu te pierzi într-o lume care nu îți spune ce să faci. Înțelege pe domnișoară, înțelege pe profesor, înțelege pe acasă, înțelege în ceea ce văd în tine. „Noi suntem de fericiți fără vorbă! Dar de fericiți bătrâni!... noi suntem, să, capăt de fapt, și ușă, și cenușă să cer pe lângă destărțirea amanului din ei. Așa cum mărturiește locul înspăimântă, ace il-defilărui și al retragerii. Când nu reușim să înțelepăm și amană, te înspăimântă în măiestrie.”<sup>1</sup>

Ce să dăsă înțelegă pe care le poate lăsați, în general, sunți același legate de cunoaștere și cunoștință. Și de fiecare dată trebuie cu gând să le lasați mai mult de Măciș.

NECULĂ CONSTANTIN  
*Provocările străzii*, Editura Siluana, Făurei, 2020

ISBN 978-606-94954-5-2

Unei zile cele mai amintite ale vieții mele, în urmă cu trei ani, la Muzeul Ardelean Suceava, în cadrul unui simpozion organizat de către episcopul Andrei Mihaiță (de Atenei), participantul la volumul I al lucrării *Origenă boliviene* (în coautorat cu Ion. C.A. Popescu), Ioan Mihaiță, în cadrul unei sesiuni dedicată monștruului – în judecătură – moștenitorul Editura Siluana comunității, 28 noiembrie 2019, în Piatra Neamț, Făurei, 2020

Respect pentru Dumnezeu și cartea  
Acum depinde ce numești dans decent. Decentă se crede și tiriplica aceea din *Numai iubirea*, tanti aia... Si ea bate câmpii, nene!

Ce înseamnă dans decent, până la urmă? Nu uitați că acel Eliade pe care unii îl pupă, alții îl spânzură, spunea la un moment dat că întotdeauna dansul are o conotație sexuală. Un soi de dans prenupțial, o propunere.

Singurul dans decent, care este expresie a bucuriei, pe care eu îl știu, este *Isaia dănuiește*, dansul acela de la cununie, jocul de la hirotonie. Si mai este un dans pe care noi nu prea îl băgăm în seamă. Este dansul pe care îl face preotul când cădește în biserică. El joacă acolo. Si ne în-deamnă și pe noi la joacă. În Biserică suntem chemați la dans liturgic: mergem și ne închină, mergem și ne împăr-tăşim... Ați văzut că pe cupola bisericii sunt reprezentări îngerii care joacă în bucuria festivă a Împărației lui Dumnezeu. Or, noi, pe pământ, același lucru îl facem, jucăm. Numai că noi credem că jocul întotdeauna e o chestie de buric, de părți... Omul trebuie să joace însă întreg.

## CUPRINS

|                                     |     |
|-------------------------------------|-----|
| Prietenie .....                     | 5   |
| Căsătorie și viață de familie ..... | 34  |
| Post .....                          | 56  |
| Spovedanie. Duhovnic.....           | 63  |
| Viață duhovnicească .....           | 86  |
| Ecumenism și sectarism .....        | 111 |
| Mărturie și mărturisire .....       | 119 |
| Altele.....                         | 138 |

Acest volum apare în parteneriat cu Editura Agnos

## PRIETENIE

*De ce este necesară păstrarea curăției trupești înainte de căsătorie? Care este rațiunea acestui fapt?*

Femeia, de la creație, astfel este născută, să se dea mirelui său precum trandafirul se dă lacrimii de rouă ce pică dimineața pe dânsul. Ați înțeles ideea? Puritatea aceasta, integritatea femeii la căsătorie... Noi tot vorbim de fecioria femeii! Dar de fecioria bărbatului... mai ocolim, aşa, când, de fapt, și una, și cealaltă se cer pentru desăvârșirea umanului din ei. Așa cum mănăstirea este locul împlinirii, nu al defulării și al retragerii. Când nu te-ai împlinit în uman, te împlinești în mănăstire.<sup>1</sup>

Cele mai dese întrebări pe care le pun liceenii, în general, sunt acestea legate de castitate și căsătorie. Si de fiecare dată mă duc cu gândul la icoanele mari ale Maicii Domnului pe care le am în memorie sau la frumusețea Bisericii. Si le-am spus: încercați să vă închipuiți că in-

<sup>1</sup> Una dintre cele mai sănătoase vizuni asupra monahismului o întâlnim la Părintele Arsenie Boca, în de-acum celebra scrisoare adresată episcopului Andrei Magheru (de Arad), publicată și în volumul I al lucrării *Despre îndumnezeirea omului prin Har*, Ed. Pelerinul, Iași, 2005, p. 5-9, în fapt, un mic tratat lucid asupra monahismului - monahilor - monahilor. A se vedea și lucrarea noastră, *Să ne rugăm 8 zile cu Părintele Arsenie Boca*, Ed. Oastea Domnului, 2006, 160 p.

Descrierea CIP a Bibliotecii Naționale a României

NECULA, CONSTANTIN

Provocările străzii / pr. Constantin Necula. - Făurei : Editura

Siluana, 2020

ISBN 978-606-94954-5-2

trați într-o Liturghie în care altarul nu există, deci Biserica nu-i desăvârșită. Sau citiți un manual, care pe din afară vă indică materia care vă place vouă cel mai mult, și când vă uitați înăuntru, descoperiți filele de la materia care vă place cel mai puțin.

Și apoi, mai este-o treabă pe care aş vrea să v-o pun întotdeauna la inimă. Eu cred că vorbim foarte mult de fecioria dinainte de căsătorie și uităm de foarte multe ori să vorbim de fecioria de după căsătorie. Aceea care păstrează integritatea familiei, aceea care păstrează unitatea familiei, aceea de care avem absolută nevoie pentru ca Betleemul acesta, pe care-l prăznuim în curând, să se facă desăvârșit pentru fiecare dintre familiile noastre. Dar se întâmplă lucruri totalmente reprobabile și pentru aceea că, constatănd că formalitățile au fost îndeplinite – „vă declar soț și soție” –, atunci când vin tinerii la spovedit, consilierea noastră pastorală în raport cu ei tinde spre zero. Când nu tinde spre 200... Suntem neatenți, că noi continuăm să cununăm în Biserică oameni pe care nu-i spovedim sau, de exemplu, îi spovedim, constatăm că au trăit o viață în concubinaj ani de zile și... „nu-i nimic rău, vă căsătorim; nicio problemă nu este!” De parcă Biserica poate binecuvânta concubinajul! N-o poate face decât în situațiile extreme. Și cred că în anumite privințe ar trebui să fim mult mai atenți la modul cum prezentăm lucrurile acestea credincioșilor noștri din parohie. În Ardeal era vorba aceea – nu știu, poate tehnica era în toată țara, de fapt – care se striga înainte: „Se cunună Gheorghe cu Vasilică”. Da! Trei dumini înainte. Și toți zic: „A, ce, că ăstea-s vrăji! Ce să mai strigi acum?...” Sunt, da’ pe de altă parte strigau ca să vadă dacă nu este un amestec

de sânge. Strigau ca să vadă dacă nu sunt probleme de moralitate la cei doi. Eu am auzit odată într-un sat când o zis o tanti din spate, din biserică: „Părinte, nu mere! Că mama lu’ ceea îi verișoară primară cu tată-so lu’ cela!” Și, într-adevăr, mergând la forma aceea inițială de a cerceta neamurile, aşa era. Sau altădată, undeva spre Sebeș: „Părinte, nu mere, că asta se țâne de trii ani de zile cu unu’ la oraș și prostu’ asta nu știe!” O zâs-o femeia pe sleau, în fața comunității!

Acum este drept că, din păcate, vocea comunităților este tot mai nesigură, când nu-i tăcere complice. Oamenii vin la biserică numai ca să aibă de unde pleca, uneori. Nu vin să schimbe ceva, să se transforme, să simtă că trăiesc ceva cu totul și cu totul deosebit. Or, dacă iau Banatul – acuma mă iertați că v-atac acasă, dar existau cărți vestite pe această temă! În vremea studenției mele, citem la vădicii vestiți ai Banatului, care vorbeau despre plaga mare a concubinajului în Banat. Și era aceasta și pentru că atingea puțin Occidentul, probabil. Acuma ce mă fac, că România-i cât Banatul sau Banatul a intrat în România!

Și să vă mai zic un lucru. Am făcut un studiu de sociologie aplicat la scară mică. M-am dus în toate cancelariile din Sibiu ale școlilor generale și de liceu și am calculat acolo... Am zis: „Care-i căsătorită sau care-i căsătorit, căți sunt divorțați – că divorțialitatea acum e o altă formă de concubinaj –, căți sunt căsătoriți ca și cum n-ar fi?” Și sigur, ei au scris ce au vrut, dar marea majoritate au scris cinstiț ce a fost acolo și-am constatat cu stufoare că noi avem dascăli în 70% dintre cazuri, totalmente anacronici în ceea ce privește viața de familie. Or, asta se manifestă în modul lor de a se purta cu copiii. Asta se reflectă în

modul lor de a preda anumite materii, în modul lor de a-și transmite iubirea copiilor, și deja lucrurile se complică la nesfârșit. Care-i soluția Bisericii?, o să mă întrebăți. Și o să vă spun: soluția Bisericii este deja pusă pe rol. Avem Taina Spovedaniei, avem rânduilele noastre referitoare la cununie, avem – acolo unde preotul își ia în serios misiunea – modul pastoral fundamental de a-i putea face pe oameni să iasă din păcat. Că, în fond, să știi, nu mă tem atât de tare de cei care păcatuiesc înainte de nuntă, și apoi, căsătoriți, stau în sobrietatea lor și, aducându-și aminte mereu de păcatul săvârșit, trăiesc o viață deplin pocăită și întoarsă către Dumnezeu – m-am făcut preot pentru că eu mai cred încă în pocăința oamenilor –, ci mă tem de aceia care frizează puritatea înainte de căsătorie și nu o au și intră farisei în căsătorie și strică, de fapt, călcând în picioare, tot ceea ce poate fi mai sfânt în ceea ce privește taina căsătoriei.

*Cum ne putem da seama când o relație de prietenie este binecuvântată de Dumnezeu?*

Întrebați-L pe Dumnezeu.

*Îmi doresc foarte mult un prieten. Mai precis, pe viitorul meu soț. Pe de o parte, sunt conștientă că Dumnezeu știe inima mea, dar pe de altă parte nu mai am răbdare. Să încep să caut eu?...*

Știți de ce mă bucură pe mine întâlnirile acestea? Mai ales când zâmbiți... Știți de ce îmi place să zâmbiți? Să vă vedeți cât de frumoși sunteți! Dintr-o astfel de adunare trebuie să vă alegeți iubiții. Pentru că cine se ia de discotecă de discotecă se are! Cine se ia de la prășit de prășit se are! Cum să iezi o cucoană, care abia termină științe eco-

nomico-politico-sociale, la secția marketing bănci internaționale și relații internaționale, să o duci la Cârlibaba, la plantat dovleci?! Nu ține! Vreți fată de sate, vă luați de la sate! Vreți cucoane cu aere, vă luați de la AER, Asociația Elevatelor Române! Adică suma tuturor cursurilor la modă în România. „Unde ai studiat?” „La psihologie întrinsecă...” Adică ce mai rămâne din noi întreg, când ne fură peisajul dobitocesc din jurul nostru?

Uitați-vă ce plini de noi suntem noi, profesorii universitari! Punem coada la toate prunele, vorbim despre disciplinaritate, despre transdisciplinaritate, cosmism și teocosmism, despre te miri ce... Am făcut din carbonul ăla tratate întregi de chimie! Dintr-un amărât de apendic, care oricum trebuie scos, am făcut calcule de nu știu cum, de nu știu ce!... În teologie, nici nu mai spun! Săracul Hristos, numai El nu-i doctor; în rest, toată lumea! Toată lumea doctorim...

Uitați-vă cum am complicat noi lucrurile! Așa e și în iubire. De ce aveți nevoie de soț sau de soție, de aceea și de acolo vi-l luați. Un om care iubește muntele, de pildă, dacă nu urcă muntele căcar o dată în an, se sufocă! Se întâmplă și asta! Cum să ții una care, săracă, pururea e cu ochii la mare?! Nu se poate. Sunt anumite aptitudini pe care trebuie să vi le controlați.

Sigur, în primul rând este relația fiecăruia în parte cu Hristos. Nu poți lua un bădărănoi care să intre cu bocancii în viața ta: „Ce e, fă, ce te tot duci la biserică? Tot cu popii tăi!...” Asta este o romanță celebră în zonă: popii, mâncători de timp, mâncători de bani etc. Nu-i aşa de simplu!

Important e să nu vă grăbiți! Chiar dacă după ceasul bunicii trebuie să fiți măritată de vreo doi ani... Că ea s-a măritat la 16.

Responzări  
Părinte, cum să-i dezvăluie unei persoane că o iubesc, că îmi e dragă și sufăr pentru ea?

Măi, frate sau soră, Dumnezeu să-ți ajute! Nu-i de râs, măi, oameni buni, nu-i rău să suferi din iubire. De ce rădeți? Parcă voi n-ați plâns. Că voi toți dădeați semne acolo. Ba ați schimbat frizura, ba v-ați luat alți pantaloni sau altă fustă, ba v-ați dat rotunzi, chiar în spectacol... Păi nu te-apucă suferința? Cum să nu te apuce suferința? Vedeți de ce suferă Hristos până astăzi? Câte nu face El pentru noi, și noi... Da, uitați-vă bine. Nu facem destule prostii care, efectiv, n-au nici în clin, nici în mâncă cu Dumnezeu? Eu cred că cel mai mult te vei dezvăluii acelei persoane, și te rog să nu iezi în socoteală nici râsul colegilor dumitale, nici *punteala* mea, cred că cel mai mult te vei dezvăluii vorbindu-i acelei persoane. Omul este un animal care-și gândește gândirea și care are emisie comunicativă, aşa se cheamă. Adică legi fraze. Du-te, frate sau soră, și spune-i: „Măi omule, te opresc pentru că popa ăla de la Sibiu mi-a zis să te opresc și să-ți spun că te iubesc. Nu știi dacă ai înțeles din gesturi, din ochii mei peste cap, din felul meu schimbat, din celealte, dar eu te iubesc! Înțelegi?” Punct. Odată gândeam și am și scris. Unii vorbesc prin vorbe, alții vorbesc prin gesturi, iar noi vorbim prin minuni. A descoperi că-l iubești pe celălalt e o minune.

*Am căpătat o îndoială în ce privește fidelitatea prietenei mele față de relația noastră. Evită să răspundă la întrebările suspicioase pe care îi le pun.*

Să știi că deveniți suspicioși în momentul în care dracul geloziei vă pătrunde mai adânc în inimă decât dracul bucuriei întâlnirii cu celălalt. Suspiciunea în ra-

port cu celălalt se naște și din cauză că, în primul rând, n-avem încredere în noi. Întâi se naște în noi infidelitatea, nu neapărat că iubim pe altcineva, deși poate fi și asta, ci prin faptul că întotdeauna îl socotim, pe cel pe care îl iubim sau zicem că-l iubim, *second-hand* în raport cu celealte priorități pe care le avem în jurul nostru. Fe-rească Dumnezeu! Eu personal cred că cea mai urâtă și cea mai cruntă dintre drăcoveniile dracului despre noi este această gelozie, care roade neîncetat ca un vierme, ca o rugină la fier. Domnule, poți să-i dovedești celuilalt de mii de ori, să-i spui prin cuvinte, să faci gesturi și minuni arătând că-l iubești, dacă el nu simte că te iubește, alilua și amin! Trebuie să stai cuminte, să te retragi, să te rogi lui Dumnezeu, ca, într-un fel sau altul, să-ți găsească unul mai vrednic de iubire decât el. Ideea asta cu suspicio-narea prietenei, asta e și un fel de bazaconie, astea sunt filmele americane văzute prea mult. Ați văzut că mai în-tâi se culcă bine, după aia o întrebă: „Dar cum zici că te cheamă?” Se ceartă bine cu părinții, trag niște chefuri monstruoase, în care, dacă vomită, cu atât mai bine, dacă iau droguri și mai bine, dacă se întâmplă cumva și o relație de homosexualitate e nemaipomenit, după aceea spun că își doresc o viață nouă, fără suspiciuni. Fiți morali, ca să nu mai fiți suspicioși. În momentul în care deveniți suspicioși e și pentru faptul că aveți o rană undeva, aşa, ascunsă. Unii mai spun: „Eu sunt supărat, prietena mea nu mai este virgină”. Dar el, măgarul, el nici măcar de virginitatea ochiului nu s-a păzit și îi cere bietei fete să fie nu știi cum. Nu cereți mai mult decât dați.

*Nu reușesc să îmi găsească o prietenă. În fiecare zi mă simt singur-singur...*

Nu dispera, frate! Va veni o vreme în care, însurat, îți vei dori singurătatea!... Stai liniștit! Slavă Domnului!... Știți cum se ține o familie? Ce spune Sf. Ap. Pavel când vorbește despre viața sexuală a unui cuplu? Că vor sta împreună o vreme, și apoi iar se vor duce să se îndeletnicească cu rugăciunea, și iar să fie iar împreună. Un fel de atracție și contracție a familiei. E firesc că, și ce e bun, dacă e mult, e rău. Adică toată viața noastră e făcută din apropiere și din depărtări. E un joc firesc. Important este ca, în depărtarea pe care o faceți față de femeia sau de bărbatul pe care-l iubiți, să nu se strecoare dracul, ci să rămână Dumnezeu. Că tendința noastră, în vremurile de astăzi, care este? Noi ne înșelăm soții sau soții cu instituțiile din care facem parte. Ce ne atrage cel mai mult? Dacă clădirea este înaltă, dacă are termopane, dacă nu se vede din afară înăuntru... Uneori nici din înăuntru spre afară nu se mai prea vede, că, dacă șeful zice: „12 ore!”, noi: „Da, să trăiți!”, că ne dă mărire de salariu, că ne dă prime... Aduceți-vă aminte: New York!... În Word Trade Center erau cel puțin câteva mii de oameni care gândeau aşa. Și la ce le-a folosit că erau printre cei mai bine plătiți oameni din lume? Că salariul liftierului era mai mare decât suma salariilor profesorilor de la teologie!....

*Un băiat de la seminar vorbește cu o fată, iar băiatul a intrat în anturajul fetei și începe să fumeze.*

Săracul băiat...

*Duhovnicul băiatului îi spune să se despartă de ea. Ce părere aveți?*

Să se lase de fumat.

*Cum trebuie să se îmbrace și să se poarte un Tânăr sau o Tânără?*

Întrebați-vă între voi. Mai luați și voi o revistă, mai uitați-vă..., dar să nu exagerați. Problema majoră e să nu-L ispițiți pe Dumnezeu să vă dovedească că vă poate trăsi în treizeci de secunde din cauza mulajelor de jur-împrejurul vostru. Eu am un meci total pe la școală, pe la noi, la facultate, cu o chestie pe care vreau să o luați exact cum v-o zic. O parte dintre prietenii mei, colegi de acolo, îmi spun că sunt neatent pentru că intră fetele în pantaloni în capelă. Și le-am spus: „E problema voastră, voi le vedeti, eu nu mă uit decât de la față în sus”. N-am treabă. Eu nu vă îndemn acum să mergeți în pantaloni la biserică, deși, Doamne, iartă-mă, la frigul din iarna asta... Noi vrem și copii sănătoși, și fete în fustă, la -30 grade! De parcă cistită și anexită ați făcut, aşa, din suflarea căldurii mărete din bisericile noastre. Să fim serioși. Deci, dacă vrem să avem mame sănătoase, trebuie să ne îngrijim inclusiv fizic de sănătatea lor. Cineva spunea că femeia în pantaloni este semnul venirii sfârșitului lumii. Nu, nu, semnul venirii sfârșitului lumii este crucea Fiului Omului, care se va ivi pe cer. Celealte toate sunt speculații. Cum ar fi la primul nădrag pe muiere să apară crucea pe cer!....

*Sunt prieten cu o fată de aproape doi ani. Tatăl ei nu știe, pentru că este de mentalitatea că ar trebui mai întâi să-și termine facultatea și apoi să vorbească cu un băiat.*

Depinde ce facultate trebuie să-și termine. Ar trebui să-i spună despre relația ei cu băiatul. Ar putea să aibă repercușiuni negative. Scenariul e perfect. Care e întrebarea? Presupun că trebuie să așez semnul întrebării după